

[Knud Lind]

fremstætte, jeg vil kalde det endnu et erhvervsfjendtligt forslag. Så kan man sige fra statsministerens side, at man har brug for disse penge i kassen, men det er jo nu engang i sidste instans erhvervslivet, der skal betale det, man bruger andetsteds. Derfor vil jeg henstille til statsministeren, at han endnu en gang betænker sig med denne freonafgift.

Det værste ved det er, at man kommer med det postulat, at afgiften har en adfærdsregulerende effekt. Hvilken adfærdsregulerende effekt har den på de udenlandske firmaer, som skal udvikle en erstatning for freon? Dette er kun at tryne dansk erhvervsliv, og det mener jeg ikke er statsministerens hensigt, slet ikke når man hører statsministerens åbningstale.

Fremskridtspartiet kan af gode grunde ikke gå med til et sådant forslag, der vil smadre dansk erhvervsliv inden for den gren. Jeg er ked af det.

Leif Hermann (SF):

Jeg beklager forsinkelsen og siger tak til de øvrige ordførere, fordi de holdt debatten flydende så længe.

Nu kunne man godt indledningsvis stille sig selv det spørgsmål: Hvorfor er Socialistisk Folkeparti gået ind i et forlig med denne regering? Er det ikke bare sådan, at vi skaffer regeringen nogle penge, som regeringen så i kraft af budgetreguleringskonti og andre besparelser henter hjem på anden vis, og at vi derfor på en eller anden led står som sådan en Per Tot, når vi når frem til midten af finansåret 1989? Det tror jeg ikke er tilfældet.

Det, vi har noteret os, er, at de midler, vi skaffer miljøministeren gennem afgiften på CFC-produkter, er øremærkede til miljøpolitiske formål. Det har for os været afgørende. Det har været en grundforudsætning, at dette holdt i den forstand.

Jeg skal derudover ikke sige ret meget om ændringsforslagene, kun at de er en konsekvens af de drøftelser, der har været i Miljøministeriet med ministeren mellem de partier, der har tilsluttet sig forslaget, og at vi selvfølgelig derfor tilslutter os ændringsforslagene.

Hr. Knud Lind har fremhævet noget, som hr. Knud Lind måske egentlig har gode grunde til at fremhæve, bl.a. på baggrund af noget, vi selv sagde ved førstebehandlingen, nemlig det miljømæssige sigte, forstået på den måde, at disse afgifter betyder en adfærdsregulering.

Jeg skal gerne sige, at jeg bryder mig ikke om udtrykket. Det er, som om man her på Christiansborg eller i Statsministeriet eller i Miljøministeriet vil bestemme, at hr. Knud Lind skal gå i én retning, hr. Glønborg i en anden og fru Inger Stilling Pedersen i en tredje. Ofte går de beklageligvis i den samme, ganske ufrivilligt. Denne form for centralistisk tankegang ligger os fjernt.

Om man kalder det adfærdsregulering eller et udslag af princippet om, at forurenere betaler, eller hvordan det nu end konstrueres og sælges under overskrifter, er sådan set ligegyldigt. For os har det afgørende været, at det, ministeren ønskede, var at få finansieret nogle fornuftige miljømæssige initiativer.

I den henseende har vi lagt afgørende vægt på, at pengene går til genindvinding og genanvendelse, også på CFC-området. Og vi har lagt afgørende vægt på, at vi pr. 1. april 1989 får en revurdering af mulighederne for en yderligere skærpelse af den CFC-handlingsplan, som ministeren for ganske nylig har fremlagt.

Det skal man altså notere sig har været hovedforudsætningerne for SF. Hovedforudsætningerne har ikke været det, hr. Knud Lind fremmanede: en tryning af dansk erhvervsliv. Sådan er det jo med disse socialister – ikke sandt? Altså, hver gang de kan få en chance for det, tryner de lige præcis det erhvervsliv, som disse socialister også skal leve af.

Nej, hr. Knud Lind, så primitivt er det netop ikke, fordi Socialistisk Folkeparti under forhandlingerne bl.a. sagde, fordi provenuet ikke var det afgørende, men fordi vi godt kunne acceptere det, at så kan vi lige så godt lave en fornuftig afgift, hvilket gjorde afgiften mere konkurrenceneutral, end den var i forvejen. Dette har ministeren også erkendt i betænkningen.

Alt i alt har vi i hvert fald indtil videre fået et fornuftigt resultat ud af CFC-afgiftsloven, og vi ser frem til, at den redegørelse, som ministeren vil komme med den 1. april 1989, som bl.a. tager fat på genindvinding og genanvendelse af CFC-gasserne, kan indarbejdes i SF's beslutningsforslag, som er fremsat og drøftet i forbindelse med Folketingets behandling af lovforslaget her, da det var til første behandling. Denne redegørelse vil blive indarbejdet i betænkningen over SF's beslutningsforslag.